

Sjúkan

VIT SKULU GIFTAST
TEMA Í SUMMARVIKUSKIFTINUM

ER EINGIN FORÐING

– **ONKUR** VILDI KANSKA **HILDIÐ**, AT EG GERI MÆR **LÍVIÐ** TRUPULT VIÐ AT **GIFTA** MEG VIÐ EINI GENTU, IÐ OFTA ER **SJÚK** OG INNLØGD **ORSAKAÐ** AV **EPILEPSIHERINDUM**, MEN SOLEIÐIS **HAVI** EG TAÐ **ALS** IKKI. **SJÚKAN** SKAL IKKI FORÐA **MÆR** Í AT **GIFTA** MEG VIÐ **HENNI**, SIGUR **OSVALD P. HANSEN**. TANN 27. JULI SKULU HANN OG **KARIS** Í **LÍÐA**, SUM **BÆÐI** ERU ÚR HAVN, **GIFTAST**

GIFTAST

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

– Tað hevur stóran týðning fyri okkum, at vit ikki bara skulu vera daman og sjeikurin hjá hvørjum øðrum. Bæði hava vit tann hugburðin, at tað er antin alt ella einki, og tí hava vit eisini longu frá fyrsta degi tikið hetta forholðið seriøst.

Soleiðis siga tey bæði 32 ára gamli Osvald P. Hansen og 23 ára gamla Karis í Líða, sum um tvær vikur skulu giftast. Ein dagur, sum tey gleða seg til og eisini gera sær nógvar tankar um.

– Eg ivist ikki í, at alt onkursvegna verður øðrvísi, tá vit eru gift, og avbjóðingar verða eisini á vegnum, men tað er ein natúrligur partur av tí, og øllum hasum skulu vit nokk finna útav, sigur Osvald, og Karis leggur afturat:

– Ja, nú fara vit at flyta í íbúð saman, og tað skulu vit líka venja okkum við, og man ikki onkrar diskussiónir verða tá, heldur Karis skemtiliga fyri.

Visti ikki Karis var forelskað

Tað byrjaði alt fyri skjótt tveimum árum síðani. Karis og Osvald kendust gjøgnum felags vinfólk og plagdu javnan at síggjast eitt nú á møtum í Ebenezer.

– Osvald var onkuntíð inni hjá okkum, tí hann og systir mín hava felags vinfólk. Eg plagdi so eisini onkuntíð

at vera partur av selskapinum, og tað summarið 2012, at eg líkasum ordiliga legði merki til hann, fortelur Karis.

Osvald hevði eisini fingið gott eyga á Karis, men visti ikki heilt, hvat hann skuldi bera seg at.

– Har var bara okkurt heilt serligt við henni. Ein deilig persónligheit, hon er frísk í tí og eisini stuttlig at vera saman við. Og so er tað eisini útsjóndin. Karis er ótrúliga vøkur, sigur Osvald og hyggur smílandi yvir á Karis.

Osvald visti tó ikki, at Karis dámði seg og fegin vildi læra hann betur at kenna.

– Eg royndi at koma við onkrum teknum, men tað fekk hann ikki ordiliga við, so eg mátti simpilthen bara siga tað við hann. So eg fortaldi honum, hvat eg helt um hann, og at eg gjarna vildi brúka meira tíð saman við honum, greiðir Karis frá.

Næsta hálva árið sóust tey rættiliga ofta, og tá tey minnst aftur á ta tíðina, sum eina góða og stuttliga tíð.

– Vit koyrdu nógvar, langar biltúrar og fóru ofta út at eta, minnst Osvald.

– Ja, og so gjørdi tú mær eisini døgurða í tíni íbúð. Tú plagar annars ikki at tíma so væl at gera mat, sigur Karis og bæði fara at flenna.

Hugsaði um sjúkuna

Hetta hálva árið, tey lærdu hvønn annan at kenna, upplivdi Osvald eisini, hvussu sjúkan epilepsi, sum Karis hevur, ávirkar hana og hennara gerandisdag.